

[Holstein.]

som paa, at han i sin Polemik imod mig gaar ud fra ganske fejle Tal som Følge af, at jeg desværre ogsaa har gjort mig skyldig i en beklagelig Huskefej, idet jeg har forvekslet Hektar med Tønder Land. Det gør den højtærede Landbrugsminister ogsaa, han gaar ud fra, at disse Tal er rigtige, skønt han dog nu har været Landbrugsminister i $2\frac{1}{2}$ Aar og mere end nogen anden burde kende et nationalt Landbrugsforetagende som Tøndermarskens Afvanding ud og ind som sine egne Marker; jeg tør uden at rose mig sige, at jeg, hvis jeg havde været Landbrugsminister i $2\frac{1}{2}$ Aar, vilde kende dette Foretagende, som jeg kender mine egne Marker. Men den Fejltagelse, jeg har gjort mig skyldig i, berører ikke Billedets Rigtighed i mindste Maade. Thi hvorledes er Forholdet? Jeg tror, det er af største Betydning at faa klart disse store Bevillingsspørgsmaal og faa klart baade den højtærede Regerings Stilling til dem, og den ærede Venstreoppositions Stilling.

Der er en Ting, der fra ældgammel Tid har været betragtet som Parlamentarismens ypperste Funktion, og det er Bevillingsmyndigheden, og naar nu den ærede Ordfører for Venstre (Madsen-Mygdal) siger, at der skal fortsættes med finansiel Nedskæring, vil jeg gerne spørge den ærede Ordfører, hvilke Nedskæringer han sigter til. Er det yderligere Nedskæringer af de sociale Understøttelser, er det yderligere Nedskæringer af Tjenestemandslønningerne, eller er det, som Venstres Foreninger og De samvirkende Landboforeninger Landet over Gang paa Gang i de sidste Aar har krævet, Forenkling og Nedskæring af Udgifterne til Administration og Indskrænkning eller Ophævelse af unødvendige finansielle Bevillinger? Hvis det ikke er det sidste, beder jeg den ærede Ordfører for Venstre sige, om det er det første, for hvis det hverken er det første eller det sidste, er hans Ord ikke andet end Mundsvejr.

Med Hensyn til de to store Foretagender under Landbrugsministeriet, som jeg har draget Sammenligning mellem, er Forholdet for den store Vildmoses Vedkommende følgende — jeg maa maaske tillade mig at indskærpe den højtærede Landbrugsminister det, for han synes ikke at have forstaaet Situationen. Jeg holder mig udelukkende til det danske Landhusholdningsselskabs Præsident, Forpagter Sonnes Udtalelser om Vildmosens Kulti-

vering, og herefter er Forholdet da det, at alene Kultiveringen staaer Staten i gennemsnitlig 760 Kr. pr. Td. Land, og disse kultiverede Arealer har i Aarenes Løb kun givet en Indtægt af ca. 10 Kr. pr. Td. Land. Jeg vil gerne hertil føje, for at Billedet skal være fuldkomment, at til denne Udgift af 760 Kr. pr. Td. Land for Kultiveringens Vedkommende maa man lægge alle de Ekstraudgifter, Staten har haft til Arbejdsmateriel, Fræsere, Traktorer, Vogne, Gødningspredere, Frøsaamaskiner, Cementtromler, Harver, Kreaturvægte, Motorpumper, Brandsprøjter, Benzinlokomotiver, Materiel til Transport, Bygningskomplekser, Lagerrum, Husrum for Arbejdsmateriel o. s. v. Alt dette er udenfor de Udgifter, jeg nævnte. Forpagter Sonne begynder nemlig med at sige: Det vil forstaas, at det efterhaanden har vist sig nødvendigt at anskaffe et betydeligt o. s. v., og saa kommer alt det, jeg nu nævnte, og derefter siger han: Vi gaar herefter over til Spørgsmaalet om, hvad den nu foretagne Kultivering har kostet pr. Arealenhed, og saa kommer, hvad selve Kultiveringen, altsaa Afvandingen og Jordbearbejdningen, har kostet. Jeg tør nok rejse det Spørgsmaal, om et saadant Foretagende ikke under de økonomiske og statsfinansielle Forhold, vi har her i Landet, maa betragtes som det, det i Virkeligheden er: et Krigstids- og Efterkrigstidsforetagende, der hurtigst muligt burde standses. Selv Forpagter Sonne indrømmer, at den Jord, der her dyrkes, i Virkeligheden kun egner sig til permanent Græs; den er saa daarlig, at den er daarligere end almindelig Hedejord, den kommer næsten efter Sandklitterne. I et saadant Foretagende skal Staten altsaa lægge Skatteborgernes Penge i Millionvis til Trods for, at Afkastningen er den, jeg her har sagt, og til Trods for, at der ikke er Udsigt til i Generationer, om overhovedet nogen Sinde, at faa forrentet denne Kapital, og i hvert Fald ikke Kapitalværdien af de Tab, der i Mellemtiden er lidt.

Til Sammenligning dermed vil jeg stille et Foretagende som Tøndermarskens Afvanding. Her er Forholdet det, at der er afvandet ca. 1 800 Tdr. Land meget frugtbar Jord, og at Udgifterne hertil baade for Staten og for det private Pumpelag beløber sig til ca. 300 Kr. pr. Td. Land. Priserne pr. Td. Land for Arealer nede i Tøndermarsken er, efter hvad der fra autoritativ Kilde er meddelt mig, mellem 400 og 800 Kr. pr. Td. Land, og Forholdet er det, som jeg sagde forleden Dag,